

Maciej Zembaty, Upokorzona mi

Czy pamiętasz nasze obietnice
Z tamtej nocy pełnej ognia i gwiazd
Są zniszczone, wyblakłe, podarte
Jak ómy w żółtym, stęchłym świetle dnia
Nie odnowi ich nawet pokuta
Ani prawdy transfuzja do żył
Nawet zemsta się na nic nie przyda
Poskręcane i zmiżdżone są na pył
Mówisz że miłość poniża Cię, ścina z nóg
Że przez nią klęczysz w błocie obok mnie
Skąd ta gorycz powiedz mi
Ja klęczę pogrążony tak jak ty
Obietnice zabrały dzieci
I przenieśli je z przeszłości hen
Poza wszelkie groby i opłotki
Tam gdzie miłość w końcu zawsze kryje się
Tam gdzie opis nie jest już możliwy
Tam gdzie za moment za dwa
Żaden grzesznik nie będzie się kalać
Żadna z ofiar kuśtykać pod sąd
Mówisz że miłość poniża Cię, ścina z nóg
Że przez nią klęczysz w błocie obok mnie
Skąd ta gorycz powiedz mi
Ja klęczę pogrążony tak jak ty
Miła weź przykład z dziewicy
Co ochoczo do kochanka swego Ignie
Zobacz niczym gwiazda spadająca
Zimna zbroja obcego znika gdzieś
Nie zamieniaj pożądania na tę wizję
Przecież jedno i drugie może trwać
Nie ujrysz nigdy mężczyzny tak nagiego
Ja nigdy nie zbliżę do kobiety się aż tak
Mówisz że miłość poniża Cię, ścina z nóg
Że przez nią klęczysz w błocie obok mnie
Skąd ta gorycz powiedz mi
Ja klęczę pogrążony tak jak ty